

Redacția

25 IANUARIE 2026 — MOMENT ISTORIC LA MĂNĂSTIREA DINTR-UN LEMN: INSTALAREA PREACUVIOASEI MAICI STAVROFORĂ AMBROZIA RUCĂREANU CA STAREȚĂ^[1]

Duminică, 25 ianuarie 2026, după Sfânta Liturghie oficiată în biserica nouă, Înaltpreasfințitul Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului a oficiat ceremonia instalării ca stareță a Mănăstirii Dintr-un Lemn a maicii stavrofore Ambrozia Rucăreanu.

Noua stareță și-a asumat cu smerenie statutul și îndemnurile rostite de chiriarhul Eparhiei Râmnicului care au făcut trimitere la responsabilitățile ascultării ca stareță. Cei prezenți, obștea, pelerini, invitați, între care s-a aflat doamna deputat Natalia-Elena Intotero, fost secretar de Stat la Ministerul Afacerilor Externe,

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni și ministru al Culturii. A deținut și portofoliul de ministru al Familiei și Egalității de Șanse, și membru în Parlamentul României. Cei prezenți la emoționantul eveniment au perceput că începe în Sfânta mănăstire o etapă nouă. Cronologia principalelor evenimente reținute de hronicul mănăstirii ne dezvăluie că maica Ambrozia este a 40-a stareță din șirul egumenelor care a început în anul 1643 cu maica Teodosia.

Maica Ambrozia a fost numită la Sfânta Mănăstire Dintr-un Lemn după stăreția de 20 de ani la cârma Mănăstirii Arnota. Este cunoscută și apreciată în Eparhia Râmnicului și nu numai, ca o stareță creativă în privința managementului.

Redacția revistei „Misiunea” a decis, având în vedere că Mănăstirea Dintr-un Lemn este lăcaș de închinare și pomenire a militarilor din Forțele Aeriene, Forțele Navale și Brigada 30 Gardă „Mihai Viteazul”, că la Sfânta Mănăstire își are sediul Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României, că anual se desfășoară *Simpozionul Biserica și Armata. Tradițiile conlucrării*, se prezintă succint în periodicul nostru numărul din anul acesta, parcursul Preacuvioasei starețe Ambrozia Rucăreanu în viața civilă și în monahism.

S-a născut la Constanța într-o familie modestă, cuviincioasă, deschisă, ospitalieră, calități transmise și fiicei.

Ca elevă, viitoarea stareță s-a remarcat prin pasiunea față de matematică. Pe baza rezultatelor a intrat la prestigiosul Colegiu Național „Mircea cel Bătrân” din Constanța, recunoscut național și internațional pentru valoarea procesului didactic vizibil în rezultatele elevilor.

După absolvire, în anul 1990, a fost admisă la Facultatea de Matematică și Informatică din cadrul Universității București. Dragostea pentru biserică a simțit-o în primii ani ai facultății. Treptat dragostea pentru Dumnezeu a crescut tot mai mult în inima ei. La doi ani după terminarea studiilor se pregătește pentru ocuparea unui post de profesor în București. Cariera didactică se încheie însă aici, atunci când pronia lui Dumnezeu îi scoate înaintea un post de manager în vânzări, experiență care îi va fi de folos în viitoarea funcție de conducere pe care o va ocupa în mănăstire. Concediile și le petrecea mai mult la mănăstire. După trei ani și jumătate, în urma unui canon de rugăciune, alege să-și petreacă restul vieții într-una dintre mănăstirile pe care le frecventa: Schitul Jgheaburi din Comuna Stoenеști Județul Vâlcea, greu accesibil vizitatorilor, așezat în inima munților într-o frumoasă pădure de fag. Pe aceste locuri la anul 1300 s-a ridicat

o bisericuță de lemn prin grija domnitorului Radu Negru.

Părintele Arsenie Papacioc, duhovnicul Mănăstirii Sfânta Maria din Techirghiol la care se spovedea a sfătuit-o să țină post de 40 de zile și să facă rugăciuni. În vara anului 2001, de Rusalii, a părăsit Bucureștiul și a plecat la Mănăstirea Jgheaburi. Aici a început calea limpezirii chemării spre o viață de călugăriță, din poziția de soră. După un timp primește ascultare la Arhiepiscopie, la Înaltpreasfințitul Gherasim, Arhiepiscopul de atunci al Râmnicului, ca ajutor la bucătărie. A considerat ascultarea o mare bucurie și binecuvântare, sentimente importante pentru tânăra soră.

Înaltpreasfințitul Gherasim era un ierarh cu multă experiență în cunoașterea oamenilor. A intuit că sora Magdalena, viitoarea maică Ambrozia are un potențial managerial deosebit.

De la Mănăstirea Jgheaburi a plecat la Mănăstirea Bistrița, unde obștea era mai mare și activitățile pe măsură. După cum a mărturisit într-un interviu, aici a câștigat prin rugăciuni liniștea interioară și i s-a întărit convingerea că drumul mântuirii în mănăstire este opțiunea dorită.

Cunoscându-i calitățile Înaltpreasfințitul Gherasim a numit-o pe 15 februarie 2006 stareță la Mănăstirea Arnota de pe Muntele Căpățâanii (840 m). Sfânta mănăstire a fost ctitorită de către Matei Basarab (1632-1654), recunoscut ca cel mai harnic ctitor de lăcașe de cult al românilor. Matei Basarab a iubit acest loc „mai apropiat de cer, așezat departe de răutățile lumii”, motiv pentru care și l-a dorit ca necropolă a familiei sale. Împrejurările istorice au făcut ca doar osemintele lui Matei Basarab și ale tatălui său, vornicul Danciu, care a murit la Șelimbăr, în Transilvania, ca militar în oastea lui Mihai Viteazul, să își aibă somnul de veci aici.

Până în anul 2000 Arnota a fost o mănăstire de monahi. Întrucât viețuiau numai doi călugări, Înaltpreasfințitul Gherasim a hotărât să trimită la Arnota șase maici, nucleul viitoarei obști de călugărițe. Până la numirea ca stareță a Preacuvioasei Ambrozia, Arnota a fost un metoc al Mănăstirii Bistrița. Cu stareță la conducerea Sfântului lăcaș a devenit independent de Mănăstirea Bistrița. După instalare, a constatat că Arnota este „o mănăstire discretă, dar cochetă, care nu strivește prin opulență sau grandoare, dar are un dichis aparte, al lucrului așezat la locul lui. Nimic inutil, nimic nelalocul lui”. Obștea ajunsese la 17 viețuitoare. Are o gospodărie de animale, o mică grădină, harnicele maici confecționează după slujbe în ateliere cruci, metanii și veșminte clericale.

Pe de altă parte, mănăstirea avea nevoie de

reparații și consolidări. Era vizibilă starea de degradare. Detonările executate în cariera de calcar din apropierea mănăstirii au afectat și ele zidurile Sfântului lăcaș. Trebuia acționat cu rapiditate. Mănăstirea Arnota, denumită de multe ori pentru așezarea ei „Meteora” românească, după mănăstirea greacă, Marea Meteora ridicată în vârful unor stânci, nu putea fi restaurată mai repede decât cu bani europeni. Maica stareță Ambrozia a întocmit un proiect de restaurare și integrare a mănăstirii în circuitul cultural turistic și religios. Bine argumentat, proiectul a fost implementat în anul 2018, în cadrul Programului Operațional Regional (P.O.R.), care a alocat suma de 7,9 milioane de lei, o finanțare nerambursabilă de 7,7 milioane lei. Gestionate cu atenție de maica Ambrozia, s-au executat lucrări de consolidare, restaurare, punere în valoare a chiliilor, atelierelor și incintei, precum și înființarea muzeului. La finalul lucrărilor Mănăstirea Arnota și-a schimbat și înfrumusețat aspectul. Înaltpreasfințitul Gherasim a acordat o atenție constantă mersului lucrărilor de la Arnota, mănăstire despre care spunea că „*te apropie de Dumnezeu*”.

Mass-media a prezentat și apreciat realizările maicii starețe de la Arnota. Nu a trecut cu vederea nici instalarea acesteia la Mănăstirea Dintr-un Lemn.

„Evenimentul vâlcean” de la 1 februarie 2026 a titrat despre instalarea maicii Ambrozia: *„Un moment cu profundă însemnătate în viața monahală a județului Vâlcea”*. „Timpul de Vâlcea”, 30 ianuarie 2026 sublinia: *„O mutare între două ctitorii de elită. Instalarea maicii Ambrozia nu este o formalitate, ci o recunoaștere a capacității sale de bun administrator și duhovnic”*. Ziarul „Lumina” din 23 martie 2026 a publicat sub semnătura jurnalistului Augustin Păunoiu un interviu cu maica stareță Ambrozia. La întrebarea ce datorii are față de monahiile obștei, stareța Ambrozia a răspuns: *„să le ajut să se mântuiască. Să le redau speranța că va fi mai bine, să le redau nădejdea în Maica Domnului, pentru că este mănăstirea Ei. Ea este stareța noastră. Am datoria să mă rog pentru ele, să fac un canon și să le povățuiesc și pe ele cum să se roage”*.

Conducerea Centrului și a Redacției periodiceului „Misiunea” împărtășește opiniile mass-mediei și susține pe Maica Stareță Ambrozia în ceea ce își propune pe măsura importanței și unicității Sfântului lăcaș, mai ales în conlucrarea cu Aviația, Marina Militară și Brigada 30 Gardă „Mihai Viteazul”, cum și-a dorit generalul-adjutant Paul Teodorescu, al treilea mare ctitor, după domnitorii Matei Basarab (1632-1654) și Constantin Brâncoveanu (1688-1714).

NOTE

[1] Articol realizat pe baza discuțiilor cu Maica Stareță Ambrozia Rucăreanu și materiale publicate în ziare.